

دانشگاه
سام نور
واحد ملارد

● فرا رسیدن ماه پر فیض رمضان مبارک باد

حضرت علی علیه السلام:

خداوند روزی را واجب کرد تا به

وسیله آن اخلاص خلق را بیازماید.

"منج البلاغه، حکمت ۳۵۲"

رمضان مبارک

شهر رمضان الذي انزل فيه القرآن
(ماه مبارك رمضان، ماه دورياز گناهان،
ماه بندگی مبارکتان باد.)

رمضان ماه عزیزی است هر سال چند روز به نزد ما می آید و در بین ماه های سال مانند یوسف در بین برادرانش می باشد پس باید قدرش را بدانیم و آنچنان که شایسته آن است برایش آماده گردیم :

اظهار شادمانی:

خداوند متعال می فرماید: «قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ» [یونس: ۵۸]؛ بگو : به فضل و رحمت خدا (به همین نه چیز دیگر) باید مردمان شادمان شوند؛ این بهتر از چیزهائی است که گرد می آورند.

پس خوشحالی نسبت به طاعات و موسم های خیرات، فرعی از محبت خداوند متعال است؛ مردم نیک به فضل خدا نسبت به خود که عمرشان را طولانی کرد و آنان را به روزهی رمضان و شبزندهداری هایش رساند، خوشحال هستند

دعا:

سلف صالح با دعا به استقبال ماه مبارک رمضان می‌رفتند و چنین دعا می‌کردند: اللهم بلغنا رمضان، اللهم سلمنا رمضان وسلم رمضان لنا و تسلمه منا متقبلاً؛ خدایا ما را به رمضان برسان و ما را تا ماه رمضان سالم نگه‌دار و رمضان را به سلامت به ما برسان و آن را از ما قبول شده بپذیر.

۴، قلب‌ها در میان امید و یأس نسبت به وصول رمضان هستند:

همگی مسافریم؛ بعضی در میان راه از سفر باز می‌مانند و بعضی به مقصد می‌رسند. آیا ما به ماه مبارک رمضان می‌رسیم یا عمرمان کوتاه می‌شود همان‌طوری که نسبت به برادران و خواهرانی که سال گذشته با ما روزه گرفتند و طناب عمرشان پاره شد و هرگز نمی‌توانند سال جاری را روزه بگیرند؟

عزم راستین:

رمضان یک فرصت است و فرصت اگر از دست برود، گاهی موقع دوباره بر نمی‌گردد؛ پس عزم را چنان راسخ کن که روزه‌ات با روزه‌های قبلی فرق داشته باشد و با خود بگو: اگر خدا در ماه رمضان به من فرصتی دوباره بخشید، روزه‌ی خداحافظی‌ام را خواهم گرفت. و به نفست بگو: خداوند ماه‌های رمضان زیادی را به من فرصت داد، اما از من خیر زیادی فوت شد، اگر سال جاری به من فرصت دهد، می‌بیند که من چه کار خواهم کرد. و به نفست بگو: امسال تو را به بارگاه پروردگارم عرضه خواهم کرد، آیا تو را قبول می‌کند و یا رد خواهی شد.

صداقت، در عزم راستین است؛ خداوند متعال می‌فرماید: «مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا» [الأحزاب: ۲۳]؛ در میان مؤمنان مردانی هستند که با خدا در پیمانی که با او بسته‌اند، راست بوده‌اند. برخی پیمان خود را بسر برده‌اند و برخی نیز در انتظاراند. آنان هیچ‌گونه تغییر و تبدیلی در عهد و پیمان خود نداده‌اند.

توبه:

چگونه در زمین شوره‌زار کشت می‌کنی، باید خاک دلت را قبل از فصل کاشت پاک کنی و آن را با آب توبه و تگرگ انابت و ژاله‌ی استغفار شستشو بدهی. اللهم اغسلنی بالماء والثلج والبرد؛ بار الها! مرا با آب و برف و ژاله بشوی. قلب‌ها محل نظر پروردگار نسبت به بنده هستند؛ آیا دوست داری که خدا به قلبت بنگرد و در آن آلودگی شرک، چرک گناه، پلیدی کینه، حسد، فریب و دیگر گناهان مهلک را ببیند؟!

الله تعالی می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [التحریم: ۸]؛ ای مؤمنان! به درگاه خدا برگردید و توبه‌ی خالصانه‌ای ، شاید پروردگارتان گناهانتان را محو نماید و بزداید و شما را به باغ‌های بهشتی داخل گرداند که از زیر آن بکنید رودبارها روان است. این کار در روزی خواهد بود که خداوند پیغمبر و کسانی را که با او ایمان آورده اند، خوار و سبک نمی‌دارد. نور ایشان پیشاپیش و سوی راستشان در حرکت است؛ می‌گویند: پروردگارا! نور ما را کامل گردان و ما را ببخشای، چرا که تو بر هر چیزی بس توانایی.

علم قبل از عمل:

چه قدر نیکی‌هایی بودند که از دست رفتند و چه قدر اعمالی بودند که به سبب نادانی برباد شدند! پس باید بنشینیم و قبل از روزه گرفتن، چیزی از فضایل، احکام و آداب روزه را فرا گیریم. رسول خدا صلی الله علیه وسلم می‌فرماید: «طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ» (رواه ابن ماجه)؛ یاد گرفتن علم بر هر مسلمان فرض است.

۸، بالا بردن سطح آمادگی:

کسی وارد معرکه می‌شود که امید پیروزی را دارد و کسی که برای آزمونی می‌رود که آرزوی موفقیت را در آن دارد، آن‌چنان آمادگی‌ای می‌گیرد که آرزوی پیروزی و قبولی را می‌کند.

ما به استقبال ماهی می‌رویم که در آن درجات بالا می‌روند و به ثواب نیکی‌ها افزوده و بدی‌ها زدوده می‌شوند و انسان‌ها از آتش جهنم رهایی می‌یابند. پس بر ما لازم است که آمادگی خود را نسبت به پایبندی بر نمازهای جماعت و پشت سر آن خواندن نمازهای سنت و نوافل، شب‌زنده‌داری، یاد خدا و دیگر طاعات بالا ببریم.

۹، در شعبان هم زیاد روزه بگیریم:

روزه‌ی شعبان مانند سنت پیش از رمضان است و این روزه تمرینی برای نفس و دلیلی بر محبت و اشتیاق برای روزه است تا این‌که رمضان بیاید؛ در آن هنگام نفس از روزه گرفتن لذت می‌برد نه این‌که روزه‌ی رمضان برایش دردآور باشد. پیامبر خدا صلی الله علیه وسلم در ماه شعبان زیاد روزه می‌گرفت، بلکه اکثر ماه شعبان را روزه بود همان‌طور که در حدیث اسامه بن زید رضی الله عنه آمده است که در این باره از پیامبر صلی الله علیه وسلم پرسید، آن حضرت صلی الله علیه وسلم جواب دادند: «ذَلِكَ شَهْرٌ يَعْمَلُ النَّاسُ عَنْهُ بَيْنَ رَجَبٍ وَرَمَضَانَ وَهُوَ شَهْرٌ تُرْفَعُ فِيهِ الْأَعْمَالُ إِلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ فَأُحِبُّ أَنْ يُرْفَعَ عَمَلِي وَأَنَا صَائِمٌ» (رواه النسائی)؛ این ماهی است در میان رجب و رمضان که بسیاری از مردم از آن غافل‌اند و در این ماه، اعمال به سوی پروردگار جهانیان برده می‌شوند، پس من دوست دارم عملم در حالی به نزد پروردگارم برود که روزه باشم.

رام کردن حواس:

- زبانت مثل درنده است، اگر آن را رها کنی، تو را می‌درد؛ پس آن را با ذکر، استغفار و تلاوت قرآن رام کن و آن را از لغویات، غیبت، سخن‌چینی، مسخره و شوخی ناجایز باز دار.
- چشمت را اگر حفاظت نکنی، خیانت می‌کند، پس نگاهت را پایین بگیر و از نگاه حرام به فیلم، تلویزیون، مجلات و در راه‌ها پرهیز کن.
- شکمت را از حرام حفاظت کن و در خورد و نوشت به دنبال رزق حلال باش.
- پاهایت را به رفتار متواضعانه عادت ده و در زمین با تکبر و غرور راه نرو و حذر کن از این‌که به محل‌های فساد بروی. بیش‌ترین گام‌هایت را به سوی مساجد و دروس علمی سوق بده.
- سر را و آنچه در سر است و شکم و محتویاتش را حفاظت کن و مرگ و پوسیدگی را یاد کن

مشغله‌ات را کمتر کن:

- انسان در ماه رمضان کارهایی دارد که از آن‌ها بی‌نیاز نیست؛ مانند خرید احتیاجات منزل از آب، غذا و پوشاک، و این‌ها فرصت زیادی را از ما در ماه رمضان می‌گیرد و وقت گران‌بها و بی‌بدیل را ضایع می‌کنند. چه خوب است که هر یک از ما احتیاجات منزلی‌اش را - اگر می‌تواند - قبل از رمضان به وفور تهیه نماید تا در رمضان با فراغت قلب به عبادت بپردازد.
- چنین نباشد که یکی در حال نماز و دیگری مشغول به برنج و روغن باشد!
- دیگری نماز تراویح را به خاطر خرید لباس فرزندانش ترک کند!
- و دیگری ساعاتی را در صف‌ها بگذراند! و این چنین وقت‌های گران‌بها به هدر برود که انسان در این معامله دچار چه ورشکستگی فاحشی می‌شود

واحد فرهنگی دانشگاه پیام نور ملارد